

Kass jumal või paatjuska?

Ei mäläta kess kuss millal kuulutas esimest korda: *Jumal on väljamõeldis ning usk temasse onn inimkonna teadaoleva ajaloovältäl old parim ärimõte.*

Mõte sell on sest kuna toode on nähtamu sis selle mittetoimimisel jäab süüdi alati selle olematu toote ostnu/ankinu/varastanu/röövinu.

Tõe poolest, kui palju on teadaoleva ajaloojooksul usunimel liigutatud raha, rikastutud ja (minuarust) mõttetult tapetud inimesi, onn usu äoline "väärtus" vaieldamatu. Kuna mina olen pagan, ei tea ma usust päälä kõrvalkuuldu midagi, süvitsi uskude ja usklike omavahelistesse kraaklemistesse võhikuna ei mötlegi sekkuda. Küll aga arutlen vaimu värskänaoidapüüdes praegu päavakorraloleva **Kreml** vaimuliku keskuse õigeusklike säädustamise katse-üle. Täpsämalt, kuidas igasuguste uskude ja nende lahkudeseas kindel kordluua et täidätaks põhisääduslikku säättä kiriku lahususest ühiskonnast (§40) kassvõi meilejääitud piirides. Samas täitis ka kohalikke säädusi.

Põhisääduses kõlab se siiski kui *riigikirikut ei ole* ent see on selgelt eksitav. Sest meil on **riigi** mõistet kasutatud nagu kusi pähä lõöb. Mõnejaoks on riik maa ja rahvas (nt mina), ametlikus ja tarbekirjanduses aga minister, ministeerium, valitsus, riigikogu, ametnik, erinevad ärikad ülesostetavatest politikaanidega jms suvalises seoses, samuti kuskil keegi ei tea kess. Seetõttu on täpnävastus et mõeldud onn **ühiskonda** sest sellevälisena onn usk millessegi/ kellessesgi igaõhe era asi ning seda tarbida oma vabal viisil nõnna et ta ei äri ühiskonna teisi liikmeid. §40-s on ka märkus et vormistatud usutalitus ei tohi kahjustada avalikku korda, tervist ega kõlblust.

Alati öhes sättäs kõike ei pea ega saagi üles loetella, midagi peab ka ajutööksjääma. Kui pime usk seda võimaldab.

Miss kummaline elukas sis se kuradi usk onn?

Neid määratlusi on vist must tuhat aige aju loomingut. Siinjuures ei eita et mõndagi ebamäärást asja on vähäält püütud selgitada talutava sõnajärjäga ehk selgitanut ullumajja just ei saadaks, ta vajaks vaid kerget ajuloputust, siis võiks ehk labida või kirkaga ühiskonnale isegi kasutuua.

Et aga mingitki määratlust pakkuda, panen pakule oma usutühja pää. Seega, **usk on vaimu allutatus mõistuse-välistesse nähtustesse.**

Usu ülesanne on läbi aja old tasakaalustada vaimsust ja ahnust.

Et me ise oma selguseotsimise teelt älbime, on juba meie äda. Sagedaimaks põhjuseks pean tunnete võimutsemist mõistuseüle.

Usk võib ju kena ja süütu tunduda aga loomulikult ei saa uskumisele kaldujat jäätta omapäi. Ta võib akata mõtlema ja uskuma "valesti" ning nii on ta inimvaimuga äritsejatele kasutu olend/ühik. Selle välimiseks on erinevad usud ja usulahud suudetud koondada eri rühmitistesse/kogudustesse/ühendustesse ja eri juhtide meelevalla'all. Vahel on selleks koondumisjõuks töest vabatahtlikkus (sest soovitakkse kellegagi lävida ja kedagi ülistada või materdada või lihtsalt käia koos), vahel aga sihikindel allutatus (kui sa pole meie poolt, oled meie vastu ja ... , ning õela irvega lisatakse: *sa oled oma testamendi kindlasti juba ärateind?*). Oled aga uskmatu ehk vaimelt iseseisev, võidakse ka päänupp nüri noaga mahanüsida, eesnäitajaiks nt muslimid.

Minujaoks on arusaamatu miks ma peaks kummardama väljamõeldist ehk mida inimmeeltega aaratavalalt pole. Ning mõtlema vägisi juurde talle erinevaid omadusi millega lihtsurelik eluski akkama ei saaks. Kõigele vaatamatta tuleb kellegi ettekirjutatut ümmardada kui ainuõiget ... , ei tea isegi mida.

Ilukirjanduslikult võivad ned luulud olla küllaltki talutavad, kohati uvitavadki (nagu lollusest tarkuseniköikuv inimlooming ikka) aga kas nad veavad välja mingi usu sisu? Sest kui veaks, oleks maailmas ju ainult **üks** usk ühte ainsasse jumalasse, mitte selle tõlgendajatesse/vahendajatesse.

Onn aga kurat teab milline unnik et vahel aetakse kiriku uksedki segi. Meenutab se mulle juhtu nõukogudeaegses **Tartus** kui minu ees sisenesid raamatustlassesse **Teadus** 3 tränikompsudega roomamutti, vist mitte siitkandist. Nähäs ostlas ainult raamatuid, tormasid nad pettumuskarjesaatel mind eesttõugates tänavale, vaevu jain ellu. Juu Neil oli teejuhiks teine pagan?

Olen kül pagan aga puhtalt uvi pärast olen paljudes kohtades käind ni pühakodades kuiga eriusuliste kalmistutel. Samuti oludesunnil magand koos jeekimitega 2+2 ööd **Maskvaas** ja 1 öö **Pärnus** kalmistul. Oli tõesti rahulik ja vaikne nagu auas, ühtki umbluud pold kuulda. Kui öömaja pole ega leia, soovitan!

Kümnedes riikides/liiduvabariikides on mingi usk kas põhisäaduslik riigiusk ([Tanmark](#) §4, [Iisland](#) §62, [Kostariika](#) §75, [Elass](#) §3.1., [Mjämmaa](#)/[Pirma](#) §361) või elukorralduse aluseks n-ö usulised põhimõtted (kristlus [Tuvaalu](#) §29) või riiklik toetus (teravaada pudausk [Tai](#) §67). Enamikus islaamiriikides on riigiusuks loomulikult islaam ([Iraan](#) §12, [Pangladeess](#) §2A). Seejuures ei keelustata neis muu'usulisust kodudes ja oma sisimas, kirikutes või urgastes. Patukotte on kül rohkem, nt [Rassiia](#) ja [Eesti NSV](#), ent vähägi metlikul võimuetendusel poetavad end klikisekka ka pühad isad (paatjuska [Kirill](#), pühaisake(?) [Viilma](#)). Sageli saadavad nad misjoni kui mõistet mõnitades otse või nn kaplanitekaudu oma poegi-tütred **püha üritisenimel** ristisõtta teisi võõr ja samausulisi tapma/mõrvama. Lohutuseks: *Juu nad on pääst ...d* nagu meil kombeks öolda.

Loos [250204 Kuremää usuemandatest](#) tõin välja maakeeldetõlgitud lõigud **Pühtitsa nunnakloostri põhikirjast**, see-kord esitan valikuliselt väljavõtted **Maskvaa**'alluvusega õigeusu kiriku põhikirjast (12.05.2012.-st) kuss on samuti rõhutatud just ainualluvust **Maskvaale** ehk paatjuska **Kirillile** (= **Kremlile**), mitte siinsele vaimulikule keskusele. Ainult sedakorda jätan russikeele tõlkimatta sest tegu on ikkagi [Eesti NSV](#) piires *de facto* 2. riigikeelega. Kess uitatud ent ajust puudeline, õppigu vaenlase keel ära või lasku jänkitõlkurist läbi.

Eriliselt soovitan tähelepanna 1.3.-s toodud märkust et siinne kirik on nagu muuseas **kohalik** kirik [Estoonias](#) (nagu mingi kohaliku samaani jaranga kuskil [Tsuksimaal](#)).

1.1. Официальное гражданское наименование Церкви: «Эстонская Православная Церковь **Московского Патриархата**» (Далее в тексте Устава: ЭПЦ МП).

1.3. ЭПЦ МП является самоуправляемой **местной Церковью в Эстонии**, состоящей в канонической юрисдикции **Московского Патриархата**, через который осуществляется ее вероучительное единство и каноническое общение с другими Поместными Православными Церквами.

1.5. В своей деятельности ЭПЦ МП руководствуется настоящим Уставом и законами Эстонской Республики, а также каноническим уставом **Русской Православной Церкви** (далее – РПЦ и/или Московский Патриархат).

2.1. Основанием вероучения ЭПЦ МП являются: **Священное Писание, Священное Предание, догматы, правила Святых Апостолов, каноны Святых Вселенских и Поместных Соборов, правила Святых Отцов.**

2.2. Для Православия в Эстонии **Матерью-Церковью является Русская Православная Церковь**. Первые письменные упоминания о Православии в Эстонии относятся к XI веку. ЭПЦ МП сохраняет преемственно и непрерывно многовековые традиции Православия в Эстонии. Свое самостоятельное каноническое бытие ЭПЦ МП получила на основании постановления Патриарха Московского и всея Руси Тихона и Священного Синода Русской Православной Церкви №183 от 10 мая 1920 года, которое было подтверждено Томосом Патриарха Московского и всея Руси Алексия II от 26 апреля 1993 года.

2.3. В своей канонической деятельности ЭПЦ МП руководствуется **Священным Писанием, Священным Преданием, правилами Святых Апостолов, постановлениями Святых Вселенских и Поместных Соборов и Святых Отцов, Поместных и Архиерейских Соборов и Священного Синода, каноническим Уставом Московского Патриархата**. ЭПЦ МП является самостоятельной в делах церковно-административных, церковно-хозяйственных, церковно-просветительных и церковно-гражданских согласно Томосу **Патриарха Московского и всея Руси Алексия II** от 26 апреля 1993 года.

2.6. За богослужениями в ЭПЦ МП возносятся имена **Патриарха Московского и всея Руси** и Предстоятеля ЭПЦ МП, а за пределами Таллинской епархии – также епархиального архиерея. Имя викарного архиерея (при наличии) возносится за возглавляемыми им богослужениями, а при совершении соборного архиерейского богослужения . наравне с другими архиереями.

2.10. ЭПЦ МП получает **святое миро от Патриарха Московского и всея Руси**.

3.1.1. В структуру Церкви входят епархии, включающие Приходы, объединенные в Благочиния. Уставы епархий, в которых определяется их правовой статус, полномочия епархиальных архиереев, других органов епархиального управления и иные положения, необходимые для деятельности епархий, утверждаются Синодом ЭПЦ МП в соответствии со священными канонами, каноническим уставом **Московского Патриархата и настоящим Уставом**. Государственная регистрация епархий в качестве юридических лиц осуществляется в соответствии с законом.

3.1.4. Судебная система в ЭПЦ МП устанавливается священными канонами и «**Положением о церковном суде** **Московского Патриархата**». Высшей церковно-судебной инстанцией для клириков и мирян ЭПЦ МП согласно Томосу **Патриарха Московского и всея Руси** Алексия II от 26 апреля 1993 года является церковный Собор ЭПЦ МП. В разбирательстве судебных дел клириков участвуют с правом голоса только его члены в священном сане. Положение о судебной системе ЭПЦ МП утверждает Синод ЭПЦ МП на основании **Положения о церковных судах Московского Патриархата**.

3.3.2. Предстоятель ЭПЦ МП избирается Собором ЭПЦ МП из числа кандидатов представленных Синодом ЭПЦ МП, утверждаемых **Патриархом Московским и всея Руси** и Священным Синодом с учетом канонических требований к избираемому и вступает в должность после утверждения избрания **Патриархом Московским и всея Руси**. Срок его полномочий не ограничен.

3.3.5. Предстоятелю ЭПЦ МП по его просьбе для помощи в управлении Таллинской епархией Синодом ЭПЦ МП может быть выбран викарный Архиерей из числа кандидатов, представленных Синодом ЭПЦ МП и утверждаемых **Патриархом Московским и всея Руси** и Священным Синодом. Викарный архиерей вступает в должность **после утверждения избрания Священным Синодом Московского Патриархата**. Круг обязанностей викарного Архиерея Предстоятель ЭПЦ МП определяет по своему усмотрению.

3.3.12. В случае кончины Предстоятеля ЭПЦ МП, его ухода на покой, нахождения под церковным судом или иной причины, делающей невозможным исполнением им должности Предстоятеля до созыва Собора временное управление Церковью переходит к старейшему по сану, при равенстве по сану, то старейшему из них по хиротонии епархиальному или викарному архиерею ЭПЦ МП, а в отсутствии такового — **непосредственно Патриарху Московскому и всея Руси**. В последнем случае в неотложных церковно-гражданских делах ЭПЦ МП представляет Синод в полном составе, если иное не будет определено **Патриархом Московским и всея Руси**.

3.3.13. Предстоятель ходатайствует перед Патриархом Московским и всея Руси о награждении достойных клириков и ми-рян ЭПЦ МП соответствующими наградами и в установленном порядке сам награждает таковых, а также принимает соот-ветствующие ходатайства от викарных и епархиальных архиереев.

3.3.14. Кафедральным храмом Предстоятеля ЭПЦ МП является собор Александра Невского в г. Таллине.

3.4.3. К компетенции Собора относится:

- 1) принятие и изменение Устава ЭПЦ МП;
- 2) избрание и отзывы членов Синода и членов ревизионной комиссии ЭПЦ МП;
- 3) избрание Предстоятеля ЭПЦ МП;
- 4) утверждение годового хозяйственного отчета и акта проверки ревизионной комиссией годового хозяйственного отчета;
- 5) утверждение годового бюджета на текущий или предстоящий хозяйственный год (в зависимости от времени проведения Собора);
- 6) образование и прекращение деятельности церковных учреждений и утверждение положений о них;
- 7) утверждение положений о церковных наградах ЭПЦ МП;
- 8) решение других вопросов, относящихся к компетенции Собора согласно настоящему Уставу;
- 9) прекращение ЭПЦ МП;
- 10) Собор вправе рассмотреть и принять решение по любому вопросу, относящемуся или связанному с целями деятельности ЭПЦ МП по представлению Патриарха Московского и всея Руси, Священного Синода, Предстоятеля или Синода ЭПЦ МП.

3.4.5. Сессии Собора созывает Предстоятель ЭПЦ МП. В случае невозможности для Предстоятеля ЭПЦ МП управлять ЭПЦ МП, Собор созывается старейшим по сану, при их равенстве по сану, то старейшим из них по хиротонии епархиальным или викарным архиереем ЭПЦ МП, а при его отсутствии – Синодом по благословению Патриарха Московского и всея Руси. Соборы очередные созываются 1 раз в год, внеочередные — по мере необходимости. Письменные сообщения о времени и месте проведения очередного Собора рассылаются по приходам не позднее, чем за 4 недели, о внеочередном — не позднее, чем за 3 недели. В письменных сообщениях указывается также повестка дня сессии, прилагаются проекты годовых сметы и отчета, а также тезисы предстоящих докладов.

3.4.7. Решения Собора ЭПЦ МП утверждаются Патриархом Московским и всея Руси. Решения Собора ЭПЦ МП направляются в каждый приход ЭПЦ МП после их утверждения Патриархом Московским и всея Руси. Устав ЭПЦ МП утверждает Патриарх Московский и всея Руси, в дальнейшем им же утверждаются все поправки только канонического характера. После утверждения решений Собора ЭПЦ МП Патриархом Московским и всея Руси Канцелярия Предстоятеля организует направление заверенных копий протоколов Соборов ЭПЦ МП епархиям.

3.5.4. К компетенции Синода относится:

- 1) выполнение решений Собора;
- 2) подготовка сессий Собора и представление Собору своих годовых отчетов;
- 3) представление Патриарху Московскому и всея Руси и Священному Синоду Московского Патриархата предложений по образованию и упразднению епархий;
- 4) избрание архиереев ЭПЦ МП из числа кандидатов, утвержденных Патриархом Московским и всея Руси и Священным Синодом Московского Патриархата в том числе из предварительно представленных Синодом ЭПЦ МП кандидатов; ...

3.6.5. На канонической территории ЭПЦ МП могут действовать ставропигиальные Монастыри Московского Патриархата, которые находятся под начальственным наблюдением и каноническим управлением Патриарха Московского и всея Руси, который определяет взаимоотношения между ЭПЦ МП и ставропигиальными монастырями.

3.6.6. На канонической территории ЭПЦ МП в настоящее время действует ставропигиальный Пюхтицкий в честь Успения Пресвятой Богородицы женский монастырь.

3.7.1. ЭПЦ МП разделена на территориальные структурные подразделения – епархии, возглавляемые епархиальными архиереями и объединяющие епархиальные учреждения, благочиния и приходы. Епархии учреждаются и ее границы определяются по представлению Синода ЭПЦ МП Патриархом Московским и всея Руси и Священным Синодом с последующим утверждением Архиерейским Собором Московского Патриархата.

3.7.2. Епархиальный архиерей избирается Синодом из кандидатов, утвержденных Патриархом Московским и всея Руси и Священным Синодом Московского Патриархата, в том числе из предварительно представленных Синодом ЭПЦ МП кандидатов. Архиереи носят титул, включающий наименование кафедрального города.

3.7.5. К полномочиям епархии относится:

- 1) открытие новых приходов, входящих в структуру епархии, и утверждение их уставов;
- 2) создание благочиний и утверждение их границ;
- 3) наблюдение за деятельностью и ревизия приходов, входящих в структуру епархии;
- 4) создание епархиальных учреждений и утверждение их уставов;
- 5) решение иных вопросов в соответствии с каноническим уставом Московского Патриархата, настоящим Уставом и уставом епархии.

3.7.6. Осуществляя руководство приходами епархии, епархиальный архиерей:

- 1) назначает настоятелей приходов и других клириков;
- 2) имеет право созыва Приходских соборов;
- 3) инициирует вывод из состава Приходского советов членов, нарушающих канонические нормы и уставы приходов;
- 4) дает благословение на строительство и ремонт храмов, молитвенных домов, часовен и других церковных сооружений и заботится о том, чтобы 5) их внешний вид и внутреннее убранство соответствовали православной церковной традиции;
- 6) решает иные вопросы в соответствии с каноническим уставом Московского Патриархата, настоящим Уставом и уставом епархии.

7.1. Прекращение ЭПЦ МП как юридического лица происходит по решению Собора ЭПЦ МП, которое подлежит утвержде-нию Святейшим Патриархом Московским и всея Руси и Архиерейским Собором Московского Патриархата.

Russikeele selgeksöppind jumala asemikku või esindajat ehk siinsete õigeusklike tegelikku peremeest nüd teame aga segaseks on jäänd **Pühtitsa ja Toompää Kremlile**alluvate õigeusklike ja nende üleskötutud (et mitteöölda pal-gatud) toetajate kisa usuvabaduse/uskumisõiguse lõpetamise/keelamise/lämmatamiseüle ja kloostri ja kiriku kinni-panemise vastu. Konservandid/raugameelsed on väljatuld isegi ähvardistega et pimedad padu'usklikud russid piil-

ravat **Pühtitsa** ja **Toompää** ümber ja siis minevat järväkordseks prunksikismaks. Kindlasti voolavat veri ja sm **Puutin** andvat käsu tankidele käkanda. Kölاب nagu etteütlus ehk soovitus?

Jäägu ned luulud konservantide ja keskpandiiitide (möistusevastase) koostöö mureks, vaatan seda jama oopis erapoolelt kõrvalt. Naljakas on siinjuures töik et seda räpakan alluvust pandi koristama sots sm **Läänämets**.

Võin ju uskuda (mitte **usumōttes**) et meie idastloputatud õigeusklikud pöörduvad oma *отче наш* palvetes jumala- asemel paatjuska **Kirillipoole** aga kahtlen kass **Vooglau Varro** alustab usukaaslastenimel palvet jumalapoolle nõna: *Paaternoster kessa istud pühas toolis, ...*? Ja kas padu'usklikud elmed ja poolametsad peavad jumalast tähts-maks **Luteri Martinit**? Või on viimastele luuludeletoetudes paadund pimeusklikele ueks pühadusekssaand ilatootev tavaariss **Tramp**? Ja koos verejanulise kaspadinn **Puutiniga**? Möistus pole ehk töesti omateha, saan järäldada.

Muide, mull ei õnnestund leida **Roomakatoliku kiriku** põhikirja (küll oli märkus: **põhikiri puudub**), muudel olid.

Kirikute ja koguduste sääduse §19 säätstab omapäraselt et **Roomakatoliku kirik** tegutseb **Eestis** (st Eesti NSV-s) **Püha tooliga** sõlmitava kokkulekke alusel. Jääb selgusetuks kas niske "kokkulepe" võrdsustab **Püha tooli** papa (praegu **Vransikuse**) samaõiguslikuks nagu onn old kremlõigeusklikel paatjuska **Kirill?** **Monseigneur Surdaani** kui kohalikku vaimulikku keskust(?) või **Fratres militiae Christi Livoniae** ehk Liivimaa Kristuse Mõõgavendade püha-sõdalaste pärliliku esindajat(?) ei pidand vajalikuks selle pisiasjaga tütitleda.

Ei saand ma võhikuna aru ka **Eesti apostlikõigeusu kiriku** osadusest kõigi maailma õigeusu kirikutega. Sest kui **kõigi** (miss onn eranditu määratlus) sis kas ka paatjuska **Kirilliomaga**? Ning millises suhtes - alamas, ülemas või nagu jumal juhatab? Loodetavasti riigikogu kõiksuse või kolmainu asjatundjad vastust teavad.

Segadusi võib tekkida teisigi. Nt nagu 1933a kui papa nuntsiustoodates käis kõlakas et **Petserisse** tulevat 200 munka ning öhel ommikul ärkavad 200000 eestlast katoliiklastena! Naljakas ning uskumatu ent **Püha tool** meie katoolikuid siiski rahastas. Seebiveena selge et mitte äast südamest nagu **Mõõgavendi**. Või se side kehtib ka tä-na? Kui mitte, oleks kena seda misjoonilöpetavat **Franciscus Episcopus Servus Servorum Dei** pullat ka näha. Sel-lest mull aimu pole ega vaevu ka urgitsema.

Ma ei tea neile küsimustele vastuseid ja ma ei vajagi neid. Sest vabadust uskuda kellesse/millesse tahes pole kelleltki keegi ärvött ega võtagi ehk uusi väljamõeldisi pole meil vaja. Mitte keegi ei ähvarda usklikke "makaarov vastu kolpa" nagu 70. iseseisvumispääva eel **Kremlile** kuulekat ent valeõigeusklikku jutlustajat sm **Rüütlit**.

Ja ei maksa mulle ajada käbi mingist kivviraiutud "kanoonilisest õigusest", ma tean mida selleall möeldakse. Lisan vaid tunnustuseks et nt katoolikute **Codex Iuris Canonici** on (pistelisel tutvumisel küll) uvitavalt ja vist ka ästi koos-tatud, nagu mõned kuraani välja'andedki. Et isegi minusugune oinas saab aru et

Mildest aga lärmajad teadlikult möödavaataavad, on vormile ehk võimalikele nimemuutustele vaatamatta nn vaimuli-ku keskuse **õiguslik alluvus**. Tean ju isegi et 2003a loobus äälätamisõiguslikest äälätanutest tervelt $\frac{2}{3}$ meie põhi-sääduse ülemvõimust ehk annime end **Prüslis** pesitseva **Euroopa liidu** kliki tagatubade võimualla miss oli nagu oma usu vahetamine muu'usuvastu. Sest me tunnistasime et me pole suutelised ise end ülapidama ning meie "valik" toetub ennekõike inimlikule ahnusele. Ja alles siis täistehtud pükstele.

Praegu tahabki klikk meilvõimutseva idaõigeusu vaimuliku keskuse õiguslikku alluvustmuuta. Kavandatas sää-duses nõutakse põhimõtteliselt selle vaimuliku keskuse ületoomist siia **Eesti NSV**-sse. Pakkusin samuti sõnastist: **Eesti NSV-s on lubatud tegutseda ainult Eesti NSV sisese alluvusega usulistel öhendustel**. Et see oleks üldine ning ühtne määratlus **kõikide** usuliste öhendustele õiguslikuks allutamiseks.

Järälikult laieneks se eranditeta ka sellistele usulistele öhendustele nagu luterlased, katoolikud, siinsed lõunaõige-usklikud, adventistid, baptistid, muslimid, vahindrad,

Ei tea ma lähämalt siinsete saatanausuliste peremeest ega selle asukohta (saatan/sajtann ≠ pagan!!!) kuid eeltoo-du käiks põhimõtteliselt ka neiekohta.

Vast ainsana jäeks uue sääduse võimuallast välja meie ajalooline maausk sest see on tunnistatud kui **Rooma** papa **Innocentius/Innotsentsius 3** käsul (*Sicut ecclesiasticae laesonis, 05.11.1199.*) verise mõõgaga meile pääl-a-sunnitud (katoliku) ristiusu eelne "vale" kohalik usk oma taaradesse, ukudesse, maaemadesse jt-sse. See kristlik kallaletung/allutamine sai vormistatud kristlaste kaitse sildiga **paganate** vastu: *Universos Christi fideles in Saxonia et Westfalia constitutos exhortatur, ut ad defensionem christianorum qui sunt in partibus Livoniae contra persecutionem paganorum circa Livoniensem ecclesiam habitantium viriliter assurgant*. Arusaamiseks kasutage jänkitölk-rit. Ent nagu ikka, miski **oma** pole orjameelsete eestlasteseas ää ega õige ega **kasulik**. Loetakse ning tõlgendatak-se meilgi pigem võõrast piiblit kui oma **Kalevipoega**.

Siit koorubki välja riigikogu töllmokkade põhiline viga – neile meeldib kellegi kisapõhjal tundeliselt liigitada, mitte aga põhimõtteliselt ühtselt määratleda ega töestada. Et säädused ei sätästaks onupojapoliitilisi erandeid (see meie, too neie), vaid toimiks kõigisuhetes ühtviisi. Ning et meie oleks peremehed vaimselt kassvõi veel olemasole-vates **Eesti NSV** piirides.

Lahendada tuleb ka rahastamine, st miks valitsus külvab rahva raha usulistesse öhendustesse kui nad on riigikiriku eitamisenä väljaspool põhisäädust? Mitte ükski lugemis ja järeldamisvõimeline pole ju töestand vastupidist.

Kuss oli meie klick aastal 2018 kui sõda [Ukraiina](#) vastu kestis juba 5ndat aastat?

<https://monasterium.ru/novosti/novosti-stavropigialnykh-monastyrej/prezident-estonii-kersti-kalyulayd-posetila-pyukhtitskiy-monastery/>

Ning põhiline: Miss muutuks kui paatjuska **Kirilli** õigused ja kohustused võtaks **Eesti NSV**-s üle **Pühtitsas** iguumenija/maatuska **Vilareta** ja **Toompäääl** paatjuska **Taniil**? Vastan ise: **mitte kui midagi!**

Jumalat ju ei keelustatta ega tühistata! Päälägi ei saa iguumenjal olla veelgi kõrgemat ülemust ehk iguumenit/**ήγεμόν**. Kass **egemoonia** tuleb meie juhtivatele juhmarditele tuttav ette? Kui tavaelus ei suudeta vahetteha isegi esimesel ja kõige esimesel!

Kõik võivad oma palvetes pöörduda jumala/lumememme/paabajagaa/viinapudeli või muupole nagu vanasti, oma usuasju võivad ajada ni õigeusklikud naised **Pühtitsas** ja mehed **Petsenis** kuiga kirik **Toompäääl** mölakogu vastas nagu jumal pähälööb.

Võin leppida väljamõeldud jumalaga aga mitte uskumusega kellegi lihha ja verre millesse uputatakse terved rahvad.

Mis saab nunnade ja mees "nunnadega" kui **Taniil** ja **Vilareta** **reedavad** oma usu/palved **в боза** või **к бозу** ega ta-ha/julge ülevõtta vastutust oma koguduste ja "mingi teisejärgulisestatud" **jumalaees**? Ärgu kartku, minu kui kuna-gise katlakütja katlassे põrgus nad (loodetavassti) ei satu. Ja kui **Taniilil** on munad sis **Vilaretal** olgu "munad"! Jumal ei vali.

Enn Oja
isemötleja
26.03.2025.
JP 2460761

Рюха уритисенимел käsi kääs üle laipade чёрт знает куда !